Pregaria.cat

Entrada

A les 7 del matí

Tots els dies feiners a les 7 del matí la Sandra i la Marta van a córrer pels voltants de l'avinguda Pau Casals. Es necessita força de voluntat per fer-ho, però també gaudeixen d'uns indiscutibles avantatges a molts nivells. Això les fa constants en el bon propòsit. El fet de ser dues també ajuda a superar la mandra inicial.

Cap a tres quarts de vuit tornen a casa caminant. Superats els primers esbufecs sempre surt la breu conversa sobre qualsevol cosa, que acaba amb un "adéu, fins demà".

Quin gust que dona això de sortir a córrer de bon matí! Passats els primers moments agafes el ritme de la respiració i el cos es va movent amb un esforç moderat. Et porta la inèrcia del següent pas que comença quan acaba l'anterior. L'aire entra i surt, la respiració no va forçada, et mous, mires endavant... total, quin goig de poder-ho fer al començament del dia.

Avui, just abans de separar-se, i sense saber massa el perquè li diu la Marta: "Sandra, saps que encara a cops penso en el que em vas dir fa dies. Encara ets creient? Però, què et dona la fe?" . Es miren fit a fit. És una confidència a primera hora del dia. "La fe no sé massa què em dona, però Déu sí, em dona vida "

Ha dit Benet XVI fa uns dies:

Què ens dona el Crist realment ? Per què volem ser els seus deixebles ? Doncs, perquè esperem, trobar en la comunió amb Ell, la vida, la vertadera vida, digna d'aquest nom...

1.- Vius per rutina, perquè toca... o perquè és fantàstic, val la pena?

2.- En la mesura que és a les teves mans, què en penses fer de la teva vida? Tens ja algunes idees mínimament clares?

3.- Quins són els valors més fonamentals de la teva vida actual?

4.- La comunió amb Crist és indiferent, et treu vida o et dona més ganes encara de viure en plenitud ? Com és ?